

Straffe stellingen spel

DOELSTELLING

- De leerlingen vormen aan de hand van objectieve feiten en cijfers een genuanceerde mening over bepaalde hete hangijzers rond migratie in onze samenleving.

DOELGROEP

3de graad secundair onderwijs

METHODIEK

Na het horen van een straffe stelling verdelen de leerlingen zich over het lokaal waarbij “akkoord” een kant van het lokaal voorstelt en “niet akkoord” de andere. Er volgt een debat waar de leerlingen hun argumenten kunnen geven.

DUUR

Reken voor elke stelling 10 minuten.

MATERIAAL

- De stellingen
- Een voldoende ruim lokaal

VERLOOP

- De leerkracht selecteert de stelling(en) die voor zijn/haar klas interessant zijn.
 - De activiteit start met het benadrukken van enkele regels om het netjes te houden. Zie ‘tip’ hieronder.
 - De leerkracht legt uit dat het lokaal opgedeeld is in twee delen die telkens voor een opinie staan. Het ene deel van het lokaal staat voor « akkoord » terwijl het andere staat voor “niet akkoord”. De leerlingen mogen ook een meer genuanceerde mening hebben en dus ergens daartussen staan.
 - Vervolgens leest de leerkracht de stelling voor en geeft de leerlingen even de tijd om hierover na te denken. De leerlingen gaan op de plek in het lokaal staan die zij verkiezen.
 - Vervolgens kiest de leerkracht er enkele leerlingen uit die hun mening verkondigen. De anderen mogen hierop reageren indien ze niet akkoord gaan of nog een aanvulling willen doen. De leerkracht houdt zich in eerste instantie buiten de discussie. Wanneer de leerkracht dat wenst, wordt het debat van de stelling beëindigd.
 - De leerkracht geeft nog enkele belangrijke infopunten mee op basis van de informatie die hier te vinden is.
- Heb je iets meer tijd?** Dan kan je het nog grondiger aanpakken door de leerlingen eerst in kleine groepjes te laten discussiëren afhankelijk van de plaats waar ze staan in de ruimte. Ze zoeken een consensus over een aantal **bulletpoints** die ze na discussie delen met de rest. Op die manier krijgt iedereen de kans een inbreng te doen.

TIP

Maak, zoals hierboven aangegeven, op voorhand goede afspraken met de groep. Als leerkracht

☐ PIKALL-afspraken	☐ RESPEKT-afspraken
☐ Privé (alles blijft in deze groep)	☐ Respect voor elkaars mening
☐ Ik (je vertelt over jezelf, niet over anderen)	☐ Elkaar laten uitspreken
☐ Keuze (je beslist zelf wat je vertelt)	☐ Samenwerken
☐ Actief meewerken	☐ Privé
☐ Luisteren	☐ Elkaar niet uitlachen
☐ Lachen (maar niet uitlachen)	☐ Kies zelf wat je vertelt
	☐ Time out

EEN OVERZICHT VAN DE STELLINGEN

1. “Asielzoekers kosten ons land handenvol geld”	3
2. “De meeste migranten en vluchtelingen komen naar Europa”	4
3. “Migranten zouden er beter voor kiezen om in hun land te blijven om zo aan de ontwikkeling ervan mee te werken.”	5
4. “Vluchtelingen en migranten zijn vaak terroristen die naar Europa komen om aanslagen te plegen”	6
5. “Als we meer geld sturen naar ontwikkelingslanden zullen ze daar minder de behoefte voelen om te vertrekken”	7
6. “We mogen het vluchtelingen hier niet te comfortabel maken. Anders creëren we een aanzuigeffect en komen er nog meer”	8
7. “De meerderheid van de migranten die tot bij ons komt, zijn Afrikaanse mannen”	9
8. “Er zijn alsmaar meer vluchtelingen en migranten”	10

1. “ASIELZOEKERS’ KOSTEN ONS LAND HANDENVOL GELD”

- Eenmaal verzoekers om internationale bescherming erkend zijn (als vluchteling of subsidiair beschermd) en beginnen te werken, dragen ze bij aan onze economie.
- Nieuwkomers zijn ook consumenten en stimuleren op die manier ook de markt van vraag en aanbod.
- Nieuwkomers kunnen het probleem van de vergrijzing mee opvangen en zijn zeer welkom in bepaalde sectoren van knelpuntberoepen.

Het klopt dat verzoekers om internationale bescherming (voorheen asielzoekers) de staat geld kosten. Elke verzoeker heeft immers recht op ‘bed, bad, brood’ tijdens de procedure. Ze worden onder gebracht in opvangcentra (dit is vastgelegd in de opvangrichtlijn van de Europese Unie) en krijgen een beetje zakgeld (tussen de zes en acht euro per week).

Vanaf het moment dat ze erkend worden en in België mogen verblijven, moeten ze zelf echter op zoek naar een woning en moeten ze werk vinden om dit te bekostigen. Vanaf dat moment draaien ze dus mee met onze economie en brengen ze net zoals elke andere belastingbetaler geld in de staatskas. Hoewel de context afhangt van land tot land blijkt uit onderzoek van de *OESO*² (organisatie voor de economische samenwerking en ontwikkeling) dat de komst van nieuwkomers voor de overgrote meerderheid van de OESO-inwoners positieve financiële gevolgen heeft. Zeker in het licht van de vergrijzing kunnen we spreken van een positieve impact op de sociale zekerheid. En ook uit Belgisch onderzoek bleek dat nieuwkomers gemiddeld meer bijdragen aan de sociale zekerheid dan dat ze kosten. Dit ondanks het feit dat nieuwkomers vaak in slechtere socio-economische posities zitten. Het *IMF*³ becijferde dat op korte en middellange termijn vluchtelingen een gematigde economische groei met zich meebrengen, op lange termijn, wanneer vluchtelingen meer geïntegreerd zijn en vaker een job hebben is een aanzienlijke economische groei zeer waarschijnlijk.

Conclusie: we hebben er dus alle baat bij dat we vluchtelingen zo snel mogelijk omarmen als volwaardige medeburger en hen zo goed mogelijk bij staan in het vinden van huisvesting en werk.

1 Nieuwe terminologie sinds 22 maart 2018 van kracht. Voortaan spreken we van “verzoekers om internationale bescherming”. Voor de herkenbaarheid van de stelling kozen we voor de oude term.

2 <http://www.oecd.org/migration/OECD%20Migration%20Policy%20Debates%20Numero%202.pdf>

3 <https://www.imf.org/external/pubs/ft/sdn/2016/sdn1602.pdf>

2. “DE MEESTE MIGRANTEN EN VLUCHTELINGEN KOMEN NAAR EUROPA”

- Migratie tussen landen in het zuiden onderling is het meest voorkomend type migratie.
- Het beeld dat het vooral gaat om arme migranten uit het zuiden die naar hier komen klopt niet. De overgrote meerderheid van migranten wereldwijd behoort tot de middenklasse.
- Wat vluchtelingen betreft blijven de meesten in eigen land of eigen regio.
- 84% van alle vluchtelingen leeft in ontwikkelingslanden.

In 2017 telden de Verenigde Naties 258 miljoen migranten (3% van de totale wereldbevolking), waaronder 97 miljoen mensen die migreerden van zuid naar zuid, 89 miljoen van zuid naar noord, 57 miljoen van noord naar noord en 14 miljoen van noord naar zuid.

Migratie tussen landen in het zuiden is dus het meest voorkomende type migratie (38% van de internationale migratie). Het wordt gekenmerkt door interregionale bewegingen in Latijns-Amerika, Afrika en Azië — dat laatste met name naar de Golfstaten. Zuid-noord migratie staat op de tweede plaats (34,5% van de internationale migratie), inclusief migratie van Latijns-Amerika, Azië en Afrika naar Europa, de Verenigde Staten of Australië. Ook in België wordt deze trend zichtbaar als we naar de migratiecijfers kijken. De meerderheid van de migranten in België zijn immers Europeanen. (Zie ook stelling zeven).

Het idee dat de meeste migratie loopt van arme naar rijke landen is dus niet waar.

De overgrote meerderheid van migranten wereldwijd behoren eerder tot de middenklasse dan tot de armen onder hun bevolking. De allerarmsten beschikken namelijk niet over de financiële middelen die een reis naar Europa vergt. Het gebrek aan deze middelen, maar ook de hoop om snel terug te keren naar het land van herkomst wanneer de omstandigheden er verbeteren, resulteert meestal in mensen die migreren naar buurlanden.

Neem het voorbeeld van vluchtelingen: Van de 22,5 miljoen vluchtelingen wereldwijd (dus zonder intern ontheemden meegeteld) in 2017, leeft 84% in ontwikkelingslanden. Turkije, Pakistan en Libanon vangen alleen al 5,3 miljoen vluchtelingen op. De mythe van de arme vluchtelingen die Europa ‘overspoelen’ is dus niet waar.

Velen geloven in het beeld van Europa als trekpleister van alle vluchtelingen ter wereld. Via de media drongen beelden van vele vluchtelingen in bootjes op weg naar Europa bij ons naar binnen. De realiteit is echter anders.

Meer hierover op ons [webartikel over zuid-noord migratie](#)⁴.

3. “MIGRANTEN Zouden ER BETER VOOR KIEZEN OM IN HUN LAND TE BlijVEN OM ZO AAN DE ONTWIKKELING ERVAN MEE TE WERKEN.”

- Migranten dragen bij aan de ontwikkeling van hun thuisland vanuit hun gastland
- Migratie draagt bij tot een waardevolle kruisbestuiving van waarden, normen en praktijken op verschillende gebieden.
- Migranten sturen « remittances » naar hun thuisland. Dit is geld dat ze hier verdienen en dat kan worden geïnvesteerd in zaken die bijdragen aan de ontwikkeling van het land van oorsprong.

In discussies over migratie valt al snel het woord “**braindrain**”. Dit betekent het vertrek van getalenteerde en hoogopgeleide mensen uit hun land van herkomst. Het argument tegen migratie is dan dat het vaak de meest getalenteerde mensen zijn die uit hun land vertrekken waardoor het land nog minder kans heeft om ‘verder ontwikkeld’ te worden. Wat vaak in deze discussies over het hoofd wordt gezien, is dat deze mensen vanuit het gastland nog sterk kunnen bijdragen aan hun land van herkomst.

Dit gebeurt op verschillende manieren. Ten eerste zorgt migratie voor een circulatie van ideeën. Een kruisbestuiving van waarden, normen, goede praktijken en inzichten. Dit kan op het gebied van onderwijs, sociale zekerheid, politiek, cultureel, etc.

Een ander argument rond deze stelling zijn de “remittances”. Dit zijn de geldtransfers die migranten opsturen naar hun familie, vrienden en kennissen die zijn achtergebleven in het land van herkomst. Remittances kunnen geïnvesteerd worden in opleiding voor familieleden of andere zaken die het herkomstland vooruit kunnen helpen. De Wereldbank toonde aan dat in 2015 ongeveer 440 miljard Amerikaanse dollar werd opgestuurd naar ontwikkelingslanden door emigranten. Dit is drie keer zoveel als het budget wereldwijd dat in ontwikkelingssamenwerking wordt geïnvesteerd. Dit kan dus absoluut gezien worden als een motor voor ontwikkeling van de herkomstlanden van migranten.

Men moet hier ook rekening houden met het feit dat in een land waar er meer hoogopgeleiden zijn dan dat er hoogopgeleide jobs zijn, het erg frustrerend is om niets met deze skills te kunnen doen. Het is zeker niet onlogisch dat mensen dan hun heil zoeken in andere landen waar er welk werk te vinden is voor hun profiel.

Meer hierover in dit [Caritas rapport](#)⁵

5 https://www.caritasinternational.be/wp-content/uploads/2019/05/Rapport_Ons_Gemeenschappelijk_Huis.pdf?x67227

4. “VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN ZIJN VAAK TERRORISTEN DIE NAAR EUROPA KOMEN OM AANSLAGEN TE PLEGEN”

- Een streng immigratiebeleid vermindert niet het risico op terroristische aanslagen en kan zelfs het tegenovergesteld effect hebben.
- De meeste daders van terroristische aanslagen in Europa zijn hier geboren en geradicaliseerd in eigen land.
- Aanslagen die door moslims gepleegd zijn, krijgen meer media-aandacht dan andere. Dit kan onze perceptie beïnvloeden.
- Vluchtelingen zijn zelf mensen die op de vlucht zijn voor dergelijk geweld.

Hoewel er theoretisch gezien een kans bestaat dat er tussen de vluchtelingen die in Europa aankomen, mensen zijn die kwade bedoelingen hebben, moeten we ons hoeden voor dit soort denkbeelden. Het is belangrijk om te beseffen dat mensen die hier bescherming aanvragen juist op de vlucht zijn voor aanslagen en terreur.

Uit onderzoek (Choi, 2018) blijkt dat het in de strijd tegen terrorisme meer loont om nieuwkomers uitzicht te bieden op een volwaardig burgerschap dan een streng immigratiebeleid op poten te zetten. In deze studie werd in 10 verschillende landen de invloed van 12 immigratiebepurende maatregelen op terrorisme onderzocht. Een restrictief beleid lijkt uit dit onderzoek maar weinig uit te halen en heeft soms zelfs een negatieve impact. Dat gebeurt wanneer nieuwkomers het gevoel hebben geen volwaardig deel van de samenleving uit te maken. Uit dit onderzoek blijkt verder ook dat de kans op terrorisme vermindert wanneer landen nieuwkomers selecteren op vaardigheden en sociaal-economische status. Rechten van nieuwkomers inperken had een negatief effect. In deze studie—die louter kwantitatief is—wordt niet verklaard waarom, maar men kan vermoeden dat de frustratie van zich niet ten volle kunnen ontplooiën in de nieuwe samenleving of zich minderwaardig behandeld voelen hier een grote rol in speelt.

Belangrijk ook om te onderstrepen is dat de meeste daders van terroristische aanslagen in Europa hier geboren en geradicaliseerd zijn. Het is dus aannemelijk, zoals hierboven uitgelegd, dat het gevoel geen deel uit te maken van de samenleving eerder aan de basis ligt van hun radicalisering. Daarom is het zo belangrijk om te werken aan een meer inclusieve en egalitaire samenleving.

Nog iets belangrijks om in het achterhoofd te houden is het feit dat terroristische aanslagen die door moslims zijn gepleegd volgens onderzoek meer media-aandacht krijgen dan niet-moslim terrorisme. Uit Amerikaans onderzoek blijkt zelfs dat islam-geïnspireerde aanslagen 35% meer media-aandacht krijgen dan ander type terrorisme. Ook al gaat het hier om *Amerikaans onderzoek*⁶ en is de context dus anders dan die van ons, het is waarschijnlijk dat er ook in België een onevenwicht te vinden is.

Dit kan er voor zorgen dat het gevaar voor islam-terrorisme sterk overschat wordt.

6 <https://www.start.umd.edu/gtd/downloads/Codebook.pdf>

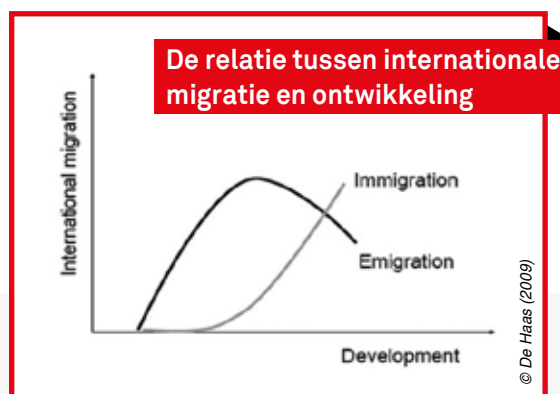
5. “ALS WE MEER GELD STUREN NAAR ONTWIKKELINGSLANDEN

ZULLEN ZE DAAR MINDER DE BEHOEFTE VOELEN OM TE VERTREKKEN”

- Wanneer arme landen zich ontwikkelen en rijker worden neemt migratie op korte en middellange termijn toe, dat is de «migratieparadox».
- Op langere termijn, eenmaal een land meer middelen heeft, daalt migratie opnieuw.
- Ontwikkelingssamenwerking doen we niet omwille van eigenbelang maar uit solidariteit. Het doel is om zaken als armoede, honger en ongelijkheid terug te dringen en gezondheid, onderwijs en welzijn te verhogen.

Migratie en ontwikkeling zijn twee fenomenen die sterk gelieerd zijn met elkaar. Toch is het een veelgemaakte denkfout om te veronderstellen dat het ene een directe impact heeft op het andere. Uit veelvuldig onderzoek blijkt immers dat wanneer landen zich ontwikkelen en er dus meer middelen en meer hoopgeleiden zijn, er meer gemigreerd wordt. Dit wordt ook wel de ‘migratieparadox’ genoemd. Voorbeelden hiervan zijn Mexico, de Filippijnen, Marokko en Turkije, allen midden-inkomenlanden waar zeer veel migranten vandaan komen. Zeer arme mensen hebben namelijk niet de middelen om een dure reis te betalen. Wanneer deze hun inkomsten zien verhogen, stijgt de kans dat ze migreren. Op lange termijn zien we dan weer wel een vermindering van de emigratie, maar op korte termijn neemt ze toe. Dit wordt hier grafisch voorgesteld:

Eigenlijk hangt de impact van ontwikkeling af van het ontwikkelingsniveau dat een land al heeft, waarbij je dus een verschil ziet tussen drie types landen:

- **Landen met lage inkomens:** migreren is duur. Financiële beperkingen zijn daarom een obstakel voor migratie in zeer arme landen. Voor die laatste betekent meer ontwikkeling meer inkomen, en dus meer migratie.
- **Landen met een middelhoog inkomen:** Inwoners van deze landen hebben meer middelen om hun migratietraject te financieren. Het zijn ook vaak diegenen die hoger opgeleid zijn die de keuze maken om te vertrekken. Emigratie vergt namelijk kennis, contacten en financiële middelen.
- **Landen met hoge inkomens:** ontwikkeling heeft een negatieve invloed op migratie, aangezien kansen in het buitenland relatief minder aantrekkelijk worden in vergelijking met kansen in het binnenland.

Moeten we ons beleid rond ontwikkelingssamenwerking herzien? Uiteraard niet. We doen niet aan ontwikkelingssamenwerking uit eigenbelang –migratie inperken- maar uit solidariteit. Opportunisme mag nooit een drijfveer zijn om aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Wat dan wel? Het terugdringen van armoede, ongelijkheid, investeren in onderwijs en welzijn van mensen wereldwijd. [De duurzame ontwikkelingsdoelstelling van de VN](#) vormen hierin een leidraad⁷.

Meer hierover vind je in [dit dossier van 11.11.11](#)⁸ en in [Caritas' dossier rond migratiemythes](#)⁹

⁷ <https://www.sdgs.be/nl/sdgs>

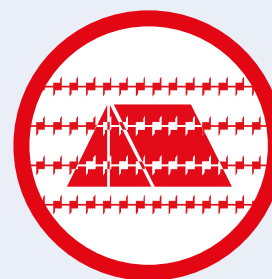
⁸ <https://www.11.be/artikels/item/de-mythes-in-het-migratiebeleid-ontrafeld>

⁹ <http://journey.caritas.org/myths/>

6. “WE MOGEN HET VLUCHTELINGEN HIER NIET TE COMFORTABEL MAKEN. ANDERS CREËREN WE EEN AANZUIGEFFECT EN KOMEN ER NOG MEER”.

- Er is geen enkel aangetoond verband tussen de generositeit van ons opvangsysteem en het aantal mensen dat hier arriveert om internationale bescherming aan te vragen.
- Migratieroutes worden vooral beïnvloed door zaken als werkgelegenheid, geografische bereikbaarheid, kennis van de taal en het netwerk van de migranten.
- Migranten beschikken niet over de mogelijkheid om opvang- en sociale beschermingsystemen te vergelijken alvorens ze vertrekken. Ze zijn meestal zelfs niet eens op de hoogte van hun eigen rechten.
- Het toepassen van een restrictief migratiebeleid zou de migratie niet verminderen en zou zelfs een negatief effect kunnen hebben.

Deze uitspraak is wat we de theorie van het aanzuigefect noemen. Volgens deze theorie worden migratiestromen beïnvloed naargelang de aantrekkelijkheid van de opvang- en sociale beschermingsystemen van de landen van bestemming. Hoe meer ze door migranten als «vrijgevig» worden gezien, hoe meer migranten er zullen komen. Sommige beleidsmakers rechtvaardigen zeer restrictieve migratiemaatregelen op basis van deze veronderstelling.

Studies tonen echter aan dat dit aanzuigefect niet bestaat. Er is geen link tussen de generositeit van een opvangsysteem en het aantal migranten dat hier internationale bescherming aanvraagt (Giulietti et Wahba 2012). Bovendien wordt bij deze veronderstelling geen rekening gehouden met het feit dat migratie een complex proces is dat door vele factoren wordt bepaald. Uit studies is gebleken dat migratieroutes meer beïnvloed worden door variabelen zoals werkgelegenheid, geografische toegankelijkheid, taalkennis en bestaande netwerken van migranten. Het is ook fout om te veronderstellen dat migranten de mogelijkheid zouden hebben om verschillende opvangsystemen te vergelijken om daar vervolgens het meest comfortabele uit te kiezen. De overgrote meerderheid onder hen kent zelfs hun eigen rechten niet.

Ook werd aangetoond dat een streng migratiebeleid migratie niet vermindert en zelfs een tegenovergesteld effect kan hebben. Wanneer strengere wetten worden toegepast, zullen migranten vaker de keuze maken om langer te blijven uit angst nooit meer terug te kunnen keren. Ook wordt in dat geval vaker voor gevaarlijke routes gekozen.

Meer info over dit onderwerp vind je in dit [Caritas rapport](#)¹⁰

¹⁰ https://www.caritasinternational.be/wp-content/uploads/2019/05/Rapport_Ons_Gemeenschappelijk_Huis.pdf?x67227

7. “DE MEERDERHEID VAN DE MIGRANTEN DIE TOT BIJ ONS KOMT, ZIJN AFRIKAANSE MANNEN”

- Meer dan de helft van alle migranten in België zijn Europeanen.
- Meer dan de helft van alle migranten in België zijn vrouwen.

Een hardnekkig idee maar een dubbele fout.

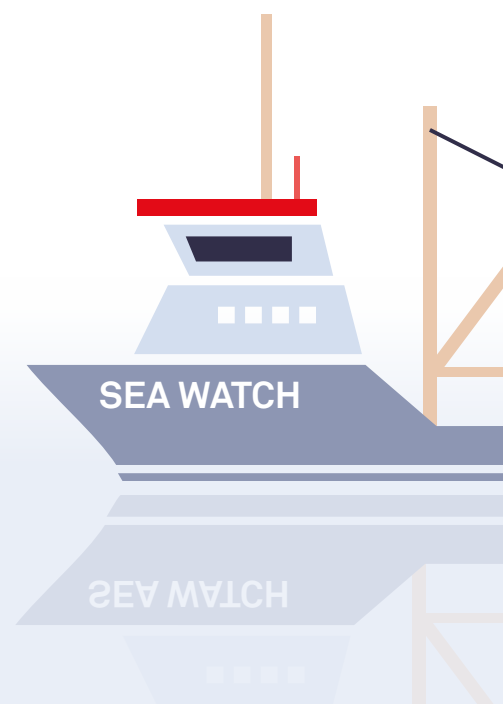
Allereerst bleek uit onderzoek dat in 2017 meer dan de helft van de migrantenbevolking in België vrouw was. In datzelfde jaar was 48% van de nieuwkomers vrouw. Het aandeel van vrouwen in de totale migrantenpopulatie in België varieert wel afhankelijk van het land van herkomst. Vrouwen uit bepaalde regio's zijn zelfs meer vertegenwoordigd dan mannen uit die regio's ondanks het feit dat vrouwen meer risico's lopen dan mannen tijdens hun tocht.

Waarom hebben we toch de indruk dat het vooral mannen zijn die hier arriveren?

Ten eerste omdat men soms de neiging heeft om migratiestromen van nu te vergelijken met migratiestromen van vroeger. Zoals we dat zagen na de tweede wereldoorlog waar mannen vanuit landen als Marokko, Italië en Turkije naar hier werden gehaald om te komen werken. Ten tweede ook omdat sommige groepen migranten meer media-aandacht krijgen dan anderen. Denk aan de groep van mensen zonder papieren in België of mensen die hier internationale bescherming aanvragen. Dit zijn voornamelijk groepen waarin mannen oververtegenwoordigd zijn. Bij die laatste is dat te verklaren door de gevaarlijke vluchtroute. Mannen wagen vaak de gevaarlijke vlucht om vervolgens hun familie te laten overkomen.

Wat betreft de nationaliteit van migranten zien we dat 54% van de migranten in België Europeanen zijn. Vervolgens 25,9% Afrikanen, 15,6% Aziaten, 4,2 % Amerikanen en 0,1% is van Oceanië.

Meer info hierover kan je in [dit rapport](#)¹⁰ vinden.

8. “ER ZIJN ALSMAAR MEER VLUCHTELINGEN EN MIGRANTEN”

- Het aantal migranten in de wereld stijgt, maar in verhouding met de stijgende wereldbevolking blijft het percentage min of meer constant.
- Het aantal vluchtelingen wereldwijd stijgt, maar in verhouding met de wereldbevolking fluctueert dit sterk doorheen de tijd.
- Deze stelling is geen eenvoudige en het is belangrijk om voorzichtig te zijn in de interpretatie van de bestaande cijfers.

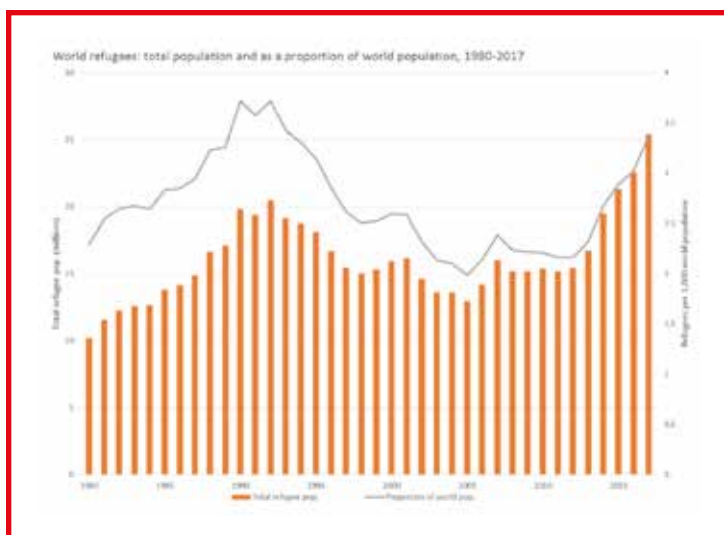
Als we kijken naar de evolutie van het aantal migranten in de wereld, zien we dat dit aantal is toegenomen van 152 miljoen in 1990 tot 258 miljoen in 2019. Meer dan 100 miljoen migranten meer in bijna 30 jaar tijd! Mensen migreren dus meer dan vroeger! Niet echt. We mogen niet vergeten dat ook de wereldbevolking toeneemt. In 1990 waren er 5,3 miljard mensen op aarde, tegenover 7,7 miljard nu. Als we dus rekening houden met de evolutie van de wereldbevolking kunnen we zien dat het aandeel van de migranten in de wereld relatief constant is gebleven. In de afgelopen dertig jaar is het percentage migranten in de wereldbevolking gestegen van 2,9% tot 3,3%. Algemeen gezien migreren mensen dus niet meer dan dertig jaar geleden, ondanks de huidige context van globalisering. Ook wanneer we nog verder teruggaan in de tijd zien we deze trend bevestigd: in 1960 bedroeg het aandeel migranten in de wereldbevolking 3,1%.

Hoe zit het dan met vluchtelingen (we hebben het hier over mensen die een statuut van internationale bescherming hebben gekregen, niet alle mensen op de vlucht. Cijfers van mensen op de vlucht wereldwijd [vind je hier](#)¹¹).

Zijn er meer vluchtelingen dan vroeger? In 1992 waren het er wereldwijd bijna 20,5 miljoen, tegenover 25,9 miljoen in 2019. Het korte antwoord is dus ‘ja’. Ook hier geldt echter dat we rekening moeten houden met de stijgende wereldbevolking. Wanneer we dit in rekening brengen, blijkt dat het percentage vluchtelingen tegenover de gehele wereldbevolking dertig jaar geleden hoger was dan nu. In 1992 bedroeg het aandeel vluchtelingen wereldwijd 0,37%. Vandaag de dag vertegenwoordigen vluchtelingen slechts 0,33 procent van de wereldbevolking. In het verleden hebben we dus in verhouding meer vluchtelingen opgevangen dan nu het geval is.

Het is echter interessant op te merken dat de vluchtelingenpopulatie doorheen de tijd enorm fluctueert. Zo is het aantal vluchtelingen tussen 1990 en 2005 gedaald en sindsdien verdubbeld, terwijl de wereldbevolking in dezelfde periode slechts met 15% is toegenomen. Deze schommelingen kunnen te wijten zijn aan conflicten, natuurverschijnselen of de politieke situatie in bepaalde landen.

11 <https://www.unhcr.org/figures-at-a-glance.html>

Het klopt dus dat er meer vluchtelingen en migranten zijn dan vroeger. Deze cijfers lagen immers nooit eerder zo hoog. Maar wanneer we de groei van de wereldbevolking in rekening nemen, zien we dat deze cijfers relatief zijn.

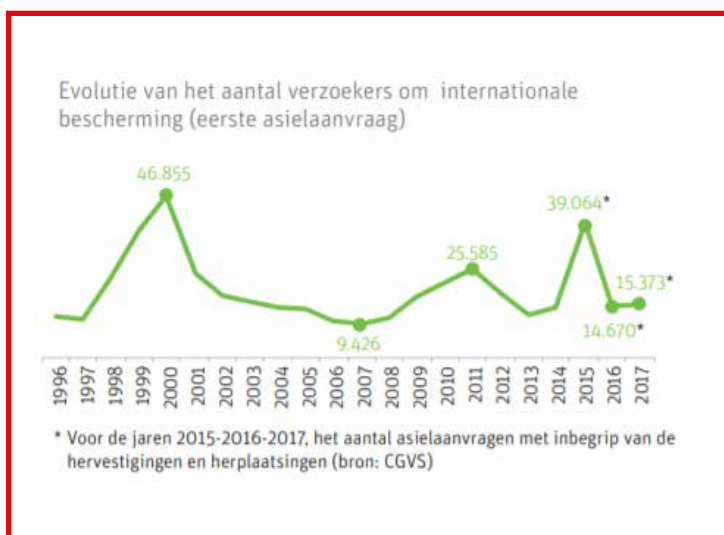
Meer informatie over dit onderwerp vind je in [dit artikel](#)¹² en op [deze pagina van de UNHCR](#).¹³ Alsook op [deze pagina van de Wereldbank](#)¹⁴

En wat dan met België? Ook in ons land fluctueert het aantal mensen die een verzoek om internationale bescherming doen enorm.

Zo registreerde het CGVS in 2015 een grote piek in de verzoeken om internationale bescherming. 39.064 verzoeken om precies te zijn. Het jaar nadien daalde dit echter weer tot 14.670 aanvragen. Belangrijkste reden hiervoor was de invoering van een strenger migratiebeleid in de Europese Unie.

Mensen vluchtten hierdoor weliswaar niet minder maar door een aantal maatregelen bleven ze vastzitten in landen aan de buitengrenzen van de Europese Unie.

Ook interessant om op te merken is dat eind jaren negentig het aantal verzoeken om internationale bescherming hoger lag dan die van het “piekjaar” 2015. Dit maakt ook het idee van de huidige zogenaamde vluchtelingen crisis relatief.

Meer info hierover vind je in [dit dossier van Myria](#)¹⁵

¹² <https://www.unhcr.org/blogs/statistics-refugee-numbers-highest-ever/>

¹³ <https://www.unhcr.org/fr/aperçu-statistique.html>

¹⁴ https://donnees.banquemondiale.org/indicateur/SM.PORTOTL?most_recent_value_desc=false

¹⁵ https://www.myria.be/files/MIGRA2018_NL_H4.pdf